

Το πανεπιστημιακό άσυλο είναι κοινωνική κατάκτηση αδιαπραγμάτευτη!

Τις τελευταίες μέρες ζήσαμε την κλιμάκωση της αστυνομικής βίας και καταστολής ενάντια στους χιλιάδες μαθητές, φοιτητές και στον κόσμο της δουλειάς, της επισφάλειας και της ανεργίας που συμμετείχαν στα συλλαλητήρια σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας με αφορμή τη συμπλήρωση ενός χρόνου από τη δολοφονία του μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου. Η κυβερνητική λογική της «μηδενικής ανοχής» οδήγησε σε εκατοντάδες προληπτικές προσαγωγές, σε δεκάδες συλλήψεις, στην εισβολή της αστυνομίας σε αυτοδιαχειριζόμενο στέκι στο Κερατσίνι, στις επιθέσεις μοτοσυκλετιστών της αστυνομίας εναντίον διαδηλωτών στο Σύνταγμα (με τον σοβαρό τραυματισμό της Αγγελικής Κουτσουμπού, αγωνίστριας του αντιδικτατορικού αγώνα), σε παραβιάσεις ασύλου στα Πανεπιστήμια της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και της Θεσσαλίας με προσαγωγές φοιτητών μέσα από τον πανεπιστημιακό χώρο και ρίψη χημικών και δακρυγόνων ακόμη και μέσα σε πανεπιστημιακά κτίρια! Με αυτόν τον τρόπο πιστεύει η κυβέρνηση ότι μπορεί να κάμψει τις κοινωνικές αντιστάσεις απέναντι στην πολιτική της.

Σ' αυτή την επίδειξη αυταρχισμού η κυβέρνηση βρήκε θλιβερούς συμμάχους της τις πρυτανικές αρχές ορισμένων Πανεπιστημίων οι οποίες θεώρησαν ότι έπρεπε να επιτρέψουν την άρση και παραβίαση του Πανεπιστημιακού Ασύλου. Με πρόσχημα καταστροφές που ... δεν έγιναν ή φαντάστηκαν ότι θα γίνουν, αποφάσισαν ότι θα έπρεπε να δοθεί το δικαίωμα στην αστυνομία να μπαίνει στο χώρο του ασύλου ή να απαγορεύει στους φοιτητές και στην κοινωνία το δικαίωμα να έχουν πρόσβαση στο άσυλο. Αποκορύφωμα υπήρξε η εικόνα των Προπυλαίων τη Δευτέρα 7/12 και την Τρίτη 8/12, με τα ΜΑΤ να έχουν κάνει κατάληψη του χώρου ύστερα από αίτημα των πρυτανικών αρχών του Πανεπιστημίου Αθηνών, απαγορεύοντας σε διαδηλωτές να καταφύγουν στο άσυλο ή να πραγματοποιήσουν συγκέντρωση στα Προπύλαια.

Καταγγέλλουμε εκείνες τις πρυτανικές αρχές, οι οποίες συντασσόμενες με την κυβερνητική πολιτική και τις δυνάμεις καταστολής καθίστανται υπόλογες στην πανεπιστημιακή κοινότητα, αλλά και την ελληνική κοινωνία, ως προς την ηθική ευθύνη που έχουν να διαφυλάσσουν τις δημοκρατικές ελευθερίες. Με την κίνησή τους αυτή όχι μόνο δεν υπερασπίζονται το δημόσιο Πανεπιστήμιο, τη δημόσια και δωρεάν ανώτατη παιδεία, αλλά παραδίδοντας τους αγωνιζόμενους φοιτητές, τους εκπαιδευτικούς και τους συναδέλφους τους στις δυνάμεις καταστολής, ανοίγουν τον δρόμο για την πλήρη παράδοση του Πανεπιστημίου στις δυνάμεις της αγοράς.

Η ανεπίτρεπτη βιαιοπραγία κατά του πρύτανη του Χ. Κίττα, προβλήθηκε δυσανάλογα από τα ΜΜΕ ως χαρακτηριστική κλίματος βίας και αυθαιρεσίας που παρουσιάστηκε σαν να απειλεί το Άσυλο. Μια τέτοια επικοινωνιακή πολιτική επιχειρεί να εκβιάσει τους πανεπιστημιακούς να αποδεχτούν ως αυτονόητο προστάτη του Ασύλου την αστυνομία.

Εκφράζουμε την πλήρη αποδοκιμασία μας στις προτάσεις του Δ.Σ. της Νομικής Σχολής Αθήνας για το Άσυλο. Τα Πανεπιστήμια είναι χώροι ελεύθεροι και ανοιχτοί στην κοινωνία και δεν τους ταιριάζουν ούτε έλεγχοι ταυτοτήτων ούτε 'face control'. Εκτός αν ... ζήλεψαν τη δόξα συναδέλφων τους που επί χούντας παρέδιδαν φοιτητές στο Σπουδαστικό της Ασφάλειας. Εμείς δηλώνουμε καθαρά ότι δεν πρόκειται να ανεχθούμε κανενός είδους έλεγχο από οποιονδήποτε αυτόκλητο φύλακα του φυσικού μας χώρου και καλούμε τους φοιτητές μας να πράξουν το ίδιο. Και βέβαια θεωρούμε απαράδεκτη εκδοχή προληπτικής λογοκρισίας την απαγόρευση ουσιαστικά της διοργάνωσης εκδηλώσεων στη Νομική Σχολή που αντανακλά την απέχθεια μερίδας συναδέλφων απέναντι στην ίδια την ελεύθερη διακίνηση ιδεών, που υποτίθεται ότι υπερασπίζονται.

Για μας το πανεπιστημιακό άσυλο είναι κοινωνική κατάκτηση αδιαπραγμάτευτη!

Όσο για την νομιμοποίηση που η σημερινή ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ προσφέρει σ' αυτές τις επιδείξεις αυταρχισμού, νομίζουμε ότι αποτελεί άλλο ένα στιγμιότυπο στον κατήφορο που ξεκίνησε όταν το σημερινό προεδρείο αντί να βρίσκεται στο πλευρό των αγωνιζομένων φοιτητών και πανεπιστημιακών, συμπαρατασσόταν με την Υπουργό Γιαννάκου. Με την πολιτική της η νέα ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ μετατρέπει ένα αγωνιστικό συνδικάτο ανεξάρτητο από την πολιτική εξουσία και τις διοικήσεις των Πανεπιστημίων σε όργανο κυβερνητικής πολιτικής.

Οι εξελίξεις είναι ιδιαίτερα σοβαρές. Είναι προφανές ότι η εμπέδωση του επιχειρηματικού Πανεπιστημίου περνάει και μέσα από την προσπάθεια πειθάρχησης όσων αντιστέκονται σ' αυτό. Απέναντι σε αυτό, περισσότερο παρά ποτέ, απαιτείται η ενεργοποίηση και η συλλογική δράση του μαχόμενου πανεπιστημιακού κινήματος. Η συλλογική μας δράση θα είναι η καλύτερη απάντηση σε όσους φαντασιώνονται ένα Πανεπιστήμιο χωρίς κινήματα, ένα αυταρχικό εκπαιδευτήριο. Άλλωστε, πίσω από την επίδειξη αυταρχισμού πάντα κρύβεται ο φόβος μπροστά στη δύναμη των μαζικών αγώνων να ανατρέπουν αντιλαϊκές πολιτικές.

9 Δεκεμβρίου 2009

ΔΙΚΤΥΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ και ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
για το ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

<http://net.glotta.ntua.gr>, net@cc.ece.ntua.gr